

Alkotmánybíróság részére
Székesfehérvári Törvényszék útján

Tisztelt Alkotmánybíróság!

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG		SZÉKESFEHÉRVÁRI TÖRVÉNYSZÉK	
Ügyszám: <u>IV/598-9/2017</u>		SZÉKESFEHÉRVÁR	
Érkezett: 2017 FEBR 22.		Érk.: 2017 FEBR 13 60.	
Példány: <u>3</u>	Kezelőiroda: <u>H</u>	Féldány: Mell: db	
Az ügyirat <u>27.P.21.240/14/H/HA</u>		Az alkotmányjogi panasz eljárásban indítványozó	

[redacted] kérelmező ([redacted]) az alkotmányjogi panasz eljárásban indítványozó a Kúria Pf.V.21733/2016/5. számú ítéletével (elsőfokú ügyszám: Székesfehérvári Törvényszék 27.P.21.240/2014/26. másodfokú ügyszám: Fővárosi Ítéltábla I.Pf.21.355/2015/4/II.) szemben **alkotmányjogi panasszal élek**. Kérem annak megállapítását, hogy a fenti ítélet, valamint az első- és másodfokú ítélet az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, e végzések alaptörvény-ellenesek.

Kérem a támadott ítélet és az első- és másodfokú ítélet megsemmisítését.

Kérem a Tisztelt Törvényszéket, hogy az Alkotmánybíróság döntéséig az ítélet végrehajtását a Pp. 359/C. § (1) alapján függeszse fel, ennek hiányában kérjük a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy ugyane § (2) alapján a bíróságot erre hívja fel, tekintettel arra, hogy a perköltség megfizettetése méltánytalan lenne az alapjogában sérelmet szenvedett kérelmezőre nézve.

A Tisztelt Alkotmánybíróság hatáskörét az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (Abtv.) 27. § -ra – és az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontjára alapozom.

Az ítéletek Magyarország Alaptörvényének következő rendelkezéseit sértik:

- séřült az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése, mely szerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.; ugyanígy séřült ugyane cikk (2) bekezdése, mely szerint mindenkinek joga van törvényben meghatározottak szerint a hatóságok által feladatuk teljesítése során neki jogellenesen okozott kár megtérítésére.,
- séřült a VI. cikk (1) bekezdése, mely szerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy magán- és családi életét, otthonát, kapcsolattartását és jó hírnevét tiszteletben tartsák, ugyanígy séřült a II. cikk, melynek értelmében az emberi méltóság sérthetetlen. Minden embernek joga van az élethez és az emberi méltósághoz, a magzat életét a fogantatástól kezdve védelem illeti meg.
- séřült a B) cikk (1), melynek értelmében Magyarország független, demokratikus jogállam,
- séřült a Q) cikk (2) bekezdése, mely szerint Magyarország nemzetközi jogi kötelezettségeinek teljesítése érdekében biztosítja a nemzetközi jog és a magyar jog összhangját és (3) bekezdése, mely szerint Magyarország elfogadja a nemzetközi jog általánosan elismert szabályait. A nemzetközi jog más forrásai jogszabályban történő kihirdetésükkel válnak a magyar jogrendszer részévé.

Indokaim a következők. Az ítéletek az indítványozó azon keresetét utasítják el, hogy kártérítést kaphasson azért, mert az alperesi bíróságok törvényellenesen szűkítették kapcsolattartási jogát, valamint kérelmét késedelmesen bírálták el, továbbá végrehajtás felfüggesztése iránti kérelmét nem bírálták el.

Álláspontom szerint az ítéleti érvelés és maga a döntés is sérti a fent írt alapjogaimat.

A Tisztelt Alkotmánybíróság II/504/2012. sz. határozatában kifejtette, hogy az Alaptörvény a magánszférát szélesebb körben védi, mint az előző Alkotmány, és nemcsak a magánlakás és a magántitok, hanem a magán- és családi élet, az otthon és a kapcsolattartás is védett. Ennélfogva eddig alkotmánybírósi gyakorlat nem alakulhatott ki a magánélet és a jó hírnév alapjoga körében. Ennélfogva a jelen ügyben felvetett kérdés az Abtv. 29. § szerinti alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés, és az sem vitatható, hogy a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-elleneséget panaszol beadványom.

A Tisztelt Alkotmánybíróság II/504/2012. sz. határozatában kifejtette, hogy az Alaptörvény a magánszférát szélesebb körben védi, mint az előző Alkotmány, és nemcsak a magánlakás és a magántitok, hanem a magán- és családi élet, az otthon és a kapcsolattartás is védett. Ennélfogva eddig alkotmánybírósi gyakorlat nem alakulhatott ki a családi élet, illetve a kapcsolattartás alapjogai körében. Abban a vonatkozásban sem alakult még ki alkotmánybírósi gyakorlat, hogy milyen kapcsolat áll fenn az Alaptörvény VI. cikk (1) szerinti családi élet tiszteletben tartásához fűződő alanyi jog és a XV. (5) szerinti intézményvédelmi kötelezettség között. Ennélfogva a jelen ügyben felvetett kérdés az Abtv. 29. § szerinti

alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés, és az sem vitatható, hogy a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet panaszol beadványom.

Álláspontom szerint az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdésében írt jogom sérül az által, ha a kapcsolattartás szabályozása folytán nem élhetnek kellően széles körben a kapcsolattartási jogommal, a gyermeket csak ritkán láthatom, nem alakulhat ki a gyermek és a külön élő szülő között megfelelő szülő-gyermek viszony a kapcsolattartás szükössége folytán. A rendszerint kéthetenként egy hétvégére, jelen ügyben még emellett a köztes héten egy további napra szorítókozó folyamatos kapcsolattartás nyilvánvalóan nem alkalmas arra, hogy a gyermek és a szülő között valóban meghitt kapcsolat jöhessen létre. Ettől a felismeréstől vezetve hozta a jogalkotó a gyámhatóságokról, valamint a gyermekvédelmi és gyámügyi eljárásról szóló 149/1997. (IX. 10.) Korm. rendelet (Gyer.) 27. § (4) bekezdésében foglalt szabályt, amely szerint az időszakos kapcsolattartás célja a különélő szülővel való huzamosabb együttlét.

Álláspontunk szerint e szabálynak alkotmányos jelentősége van, ennek sérelme sérti az Alaptörvény fent hivatkozott VI. cikk (1) bekezdését, de ezzel összefüggésben az Alaptörvény XV. cikk (5) bekezdésében foglalt kötelezettséget is a gyermek és a család védelmére, hiszen a gyermek egészséges fejlődése érdekében is szükség van a huzamosabb együttlétet biztosító időszakos kapcsolattartásra. Maga a Gyer. 33. § (2) is akként fogalmaz, hogy a gyermek fejlődését veszélyezteti, ha a kapcsolattartásra jogosult vagy a kapcsolattartásra kötelezett a kapcsolattartást rendező egyezségben, illetve a kapcsolattartás engedélyezése tárgyában hozott határozatban foglaltaknak önhibájából ismételten nem, vagy nem megfelelően tesz eleget, és ezáltal nem biztosítja a zavartalan kapcsolattartást. Sérti továbbá az Alaptörvény L) cikk (1) bekezdését is, az abban foglalt családvédelmi kötelezettséget, hiszen az L cikk (1) alapján a család alapja a szülő-gyermek viszony, az Alaptörvény nem tartalmaz olyan megszorítást, hogy csak az együtt élő szülő és a gyermek viszonya tekintetében. Így tehát a család védelmének kötelmét sérti az a hatósági határozat, amely nem biztosítja kellőképpen a kapcsolattartást.

A 995/B/1990. AB határozatban az Alkotmánybíróság kifejtette: „[a] gyermek ember, akit minden olyan alkotmányos alapvető jog megillet, mint mindenki mást, de ahhoz, hogy a jogok teljességével képes legyen élni, biztosítani kell számára az életkorának megfelelő minden feltételt felnőtté válásához” Habár a fentieket az Alkotmánybíróság a gyermek tartására vonatkozó szabályokkal összefüggésben mondta ki, de 394/B/2006. AB határozatában az Alkotmánybíróság már azt is kimondta, hogy a felnőtté váláshoz szükséges feltételek körébe nem csak az anyagi, hanem lelki, szellemi, erkölcsi feltételek is beletartoznak, köztük a gyermek különélő szülőjével való kapcsolattartása (kialakítása, fenntartása) is.

Sérül továbbá az időszakos kapcsolattartás időtartamának szükítésével az Alaptörvény Q) cikk (2) és (3) bekezdése is, ugyanis így Magyarország nemzetközi kötelezettségvállalásait sérti meg. Egyrészt az 1991. évi LXIV. törvénnyel kihirdetett a Gyermek jogairól szóló, New Yorkban, 1989. november 20-án kelt Egyezmény 3. cikk 1. bekezdés szerinti szabályt sértik a végzések, hiszen a gyermek érdeke nem az, hogy összevont csoportban üljön foglalkozás nélkül az óvodában, hanem az, hogy az erre időt biztosítani tudó szülőjével tölthesse az idejét. Sértik a végzések továbbá ugyanezen Egyezmény 9. cikk 3. pontját, amely személyes kapcsolatot és közvetlen érintkezést ír elő a különélő szülővel is, amely kapcsolat nyilvánvalóan nem korlátozódhat szük kapcsolattartásra.

Emellett előadom, hogy az Emberi Jogok Európai Bírósága is több esetben megfogalmazta, hogy a kapcsolattartástól való elesés olyan jogsérelem, amely kárigényt is megalapoz: így hivatkozom a 2011. június 14-én Németh Zoltánnak Magyarország elleni ügyében (Application no. 29436/05) hozott döntésre, melyben az Emberi Jogok Európai Bírósága leszögezte, hogy:

- a családi élethez füződő jog körébe tartozik a kapcsolattartás joga, ahogy azt a Bíróság már kimondta a *Monory v. Románia és Magyarország*, no. 71099/01, ügyben, 2005. április 5-én született ítéletében (ítélet 40. pont: 40. The Court notes, firstly, that the mutual enjoyment by parent and child of each other's company constitutes a fundamental element of "family life" within the meaning of Article 8 of the Convention (see, among other authorities, *Monory v. Romania and Hungary*, no. 71099/01, § 70, 5 April 2005)),

a hatóságoknak az ügy egyedi sajátosságait is szemmel tartva mindent meg kell tenniük annak érdekében, hogy a kapcsolattartási joggal a különélő szülő élni tudjon (44. pont: „What is decisive is whether the national authorities have taken all necessary steps to facilitate reunion as can reasonably be demanded in the special circumstances of each case (see Glaser v. the United Kingdom, cited above, § 66).”).

Az időszakos kapcsolattartás szűkebb időtartamban való értelmezése, mivel a fenti nemzetközi jogi kötelezettségvállalásokat sérti, sérti egyúttal az Alaptörvény a B) cikk (1) bekezdését is, ugyanis a III./1499/2013. AB határozat ugyanis a következőket mondja ki:

„[29] Az Alaptörvény Q) cikk (2) bekezdése azt a kötelezettséget rója az államra, hogy nemzetközi jogi kötelezettségeinek teljesítése érdekében biztosítsa a nemzetközi jog és a magyar jog összhangját.

[30] E rendelkezés megfelel az előző Alkotmány 7. § (1) bekezdésében foglalt szabálynak, ezért az Alkotmánybíróság a 13/2013. (VI. 17.) AB határozat Indokolásának [33] bekezdésében foglaltak szerint figyelembe vette az erre vonatkozó korábbi gyakorlatát. Az 7/2005. (III. 31.) AB határozatban a testület rámutatott arra, hogy a jogállamiság alkotmányos elve [Alkotmány 2. § (1) bekezdés, jelenleg: Alaptörvény B) cikk (1) bekezdés] jelenti egyrészt a jogalanyok belső jognak (az Alkotmánynak és az alkotmányos jogszabályoknak) való alávetettségét, másrészt a magyar állam által vállalt nemzetközi jogi kötelezettségeknek való megfelelést. A jogállamiság tételéhez képest az Alkotmány 7. § (1) bekezdése speciális alkotmányos rendelkezés, amely a belső jogi rendelkezések és a vállalt nemzetközi kötelezettségek egymáshoz való viszonyát rendezi. A nemzetközi kötelezettségvállalás végrehajtása (adott esetben a szükséges jogalkotási feladat teljesítése) a jogállamiságot, ezen belül a nemzetközi jogi kötelezettségek jóhiszemű teljesítését magába foglaló Alkotmány 2. § (1) bekezdéséből, valamint a nemzetközi jog és belső jog összhangját megkövetelő 7. § (1) bekezdésből fakadó köteletség, amely attól a pillanattól fennáll, amikortól a nemzetközi szerződés (nemzetközi jogi értelemben) kötelezi Magyarországot [ABH 2005, 83, 85–87.].

[31] A nemzetközi szerződésben vállalt kötelezettség megszegése tehát nem csupán az Alaptörvény Q) cikkének (2) bekezdésével, de a jogállamiságot biztosító B) cikk (1) bekezdésével is ellentétes.

Figyelemmel arra, hogy jogszabály az Alaptörvénnyel nem lehet ellentétes [Alaptörvény T) cikk (3) bekezdés], a Q) cikk (2) bekezdésének, illetve a B) cikk (1) bekezdésének sérelme miatt a nemzetközi jogba ütköző belső jogszabályt főszabály szerint az Alkotmánybíróságnak meg kellene semmisítenie.”

Álláspontom szerint a Kúria érdemben nem indokolta meg döntését, különösen a részletes felülvizsgálati kérelmem tükrében nem, melynek felvetésére reagálnia kellett volna, **ekként a Kúria ítélete sérti az Alaptörvény XXIV. cikk (1)- (2) bekezdéseit**. Az ügy érdeme maga mutatja ezt, hiszen a Kúria (ráadásul ugyanezen tanácselnöke) hozott korábban egy döntést, amikor helybenhagyta azt az ítéletet, mely szerint a Monori Járásbíróság nem sértette meg semmilyen jogom, amikor a jelen eljárásban foglalt intézményi szünet jelentését nem fejtette ki, mert egyértelmű mit jelent (az évszáró és évnnyitó közötti időszak nyáron, a húsvét, karácsony és halottak napja körüli időszak tavasszal, télen és ősszel). A gyámhivatalok **mégsem eszerint jártak el, mégsem vizsgálta felül az Alperes ezen hibás, a bíróság döntésével szembemenő értelmezésüket**. Ehelyett, megbírságot, meghurcoltak egy bírósági ítélet betartásáért. Ezt jogszerűnek titulálta az alperes – és a jelen eljárás résztvevő bíróságai is, a Kúriával bezárólag. **A felsorolt tényekre nem tért ki egyik sem az indoklásában, hogy hogyan is lehetne jogszerű az álláspontjuk ezek fényében**. Ezt az eljárásukat most sem tekinti súlyosan jogsértőnek a Kúria pedig éveken át nem volt vagy csak nagyon korlátozottan ezekben az időszakokban kapcsolattartásom – abszurd, hogy ez nem okozott nekem komoly jogsérelmet és ez nem jelentené, hogy nem kirívó a jogsértés ami ide vezetett – és az indok most az, hogy többféle módon is lehetett értelmezni az intézményi szünet- mondja az, aki korábban leírta, hogy csak egyféleképp lehet értelmezni azt. Egyértelmű, hogy kirívó jogsértés az, hogy azt az egyféle értelmezést, amit bírósági ítélet rögzít, nem tartották be, és a saját beteg elképzeléseiket kényszerítették a gyermekekre és rám. Ezt nem orvosolták, erre nem adtak indokot, hogy miért nem veszik ezt a tény a bírósági ítélet figyelembe.

Arra nézve sincs egy betűnyi indok se, miért is ne lenne kirívó jogsértés, hogy a beadványom az alapügyben az alperes egyszerűen el sem olvasta – hiszen azt se vette észre, hogy nem egy hanem négy

ügyben van kérelmem, így csak egyet iktatott és „birált el”. Nem hihető, hogy ne tűnt volna fel annak aki „elolvasta” hogy több ügyben kell döntenie, nem egyben.

Ez nem bírói munka, hanem korrupció, ami már elérte a Kúriát is. A következtetéseket pedig a Kúria elnökének kellene levonnia és cselekednie.

Budapest, 2017. február 3.

